

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 676/ 13 lutego 2022 ISSN 2080-0010

VI Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Jr 17, 5-8

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza: Tak mówi Pan: «Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę, a od Pana odwraca swe serce. Jest on podobny do dzikiego krzewu na stepie, nie dostrzega, gdy przychodzi szczęście; wybiera miejsca spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną. Błogosławiony mąż, który pokłada ufność w Panu, i Pan jest jego nadzieją. Jest on podobny do drzewa zasadzonego nad wodą, co swe korzenie puszcza ku strumieniowi; nie obawia się, gdy nadejdzie upał, bo zachowa zielone liście; także w roku posuchy nie doznaje niepokoju i nie przestaje wydawać owoców».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6

Szczęśliwy człowiek, który ufa Panu

Szczęśliwy człowiek, który nie idzie za radą występnych, †

nie wchodzi na drogę grzeszników *

i nie zasiada w gronie szyderców,

lecz w Prawie Pańskim upodobał sobie *

i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, * które wydaje owoc w swoim czasie.

Liście jego nie więdną, *

a wszystko, co czyni, jest udane.

Co innego grzesznicy: *

są jak plewa, którą wiatr rozmiata.

Albowiem droga sprawiedliwych jest Panu

znana, * a droga występnych zaginie.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 15, 12. 16-20

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Jeżeli głosi się, że Chrystus zmartwychwstał, to dlaczego twierdzą niektórzy spośród was, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstał.

A jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara i aż dotąd pozostajecie w waszych grzechach. Tak więc i ci, co pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania. Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny spośród tych, co pomarli.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Łk 6, 23ab

Cieszcie się i radujcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie.

EWANGELIA

Łk 6, 17.20-26

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: I ezus zszedł z Dwunastoma na dół i zatrzymał się na równinie; był tam liczny tłum Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jeruzalem oraz z nadmorskich okolic Tyru i Sydonu. On podniósł oczy na swoich uczniów i mówił: «Błogosławieni jesteście, ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże. Błogosławieni, którzy teraz głodujecie, albowiem będziecie nasyceni. Błogosławieni, którzy teraz płaczecie, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie was znienawidzą i gdy was wyłączą spośród siebie, gdy zelżą was i z powodu Syna Człowieczego odrzucą z pogardą wasze imię jako nieczne: cieszcie się i radujcie w owym dniu, bo wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili prorokom. Natomiast biada wam, bogaczom, bo odebraliście już pociechę waszą. Biada wam, którzy teraz jesteście syci, albowiem głód cierpieć będziecie. Biada wam, którzy się teraz śmiejecie, albowiem smuć się i płakać będziecie. Biada wam, gdy wszyscy ludzie chwalić was będą. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili fałszywym prorokom».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Święto świętych Cyryla i Metodego
- patronów Europy 2

Wiara i rozum – Fragmenty
Encykliki JPII. 2

"Megi" – Spektakl inspirowany
historią świętej cudzołożnicy 3

1% podatku na Fundację
Ecclesia Villanovensis 4

17.02.br. – Msza św. w intencji
Bractwa Adoracyjnego 4

KOMENTARZ

Dzisiejsze czytania stawiają nam dwa fundamentalne pytania w kontekście naszego życia i tego jak je przeżywamy.

Pierwsze pytanie każe nam się zastanowić „w kim lub czym pokładam swoją nadzieję?”. Prorok Jeremiasz wskazuje, że może być to życie męża pokładającego nadzieję w człowieku, swojej sile lub pokładającego ufność w Panu. Jak jest u nas?

I tu trzeba nam odpowiedzieć na to pytanie nie na sposób teoretyczny – jak chciałbym, aby moje życie wyglądało lub w jakiej grupie osób siebie widzę, ale na sposób praktyczny, realistyczny – co pokazuje moje życie, jakie zajmuję postawy, priorytety.

A jeśli już odpowiesz, że w Panu pokładasz nadzieję to św. Paweł każe nam się zastanowić czy nasza nadzieja pokładana w Chrystusie sięga poza doczesność. Jeśli nie, to jesteśmy ludźmi godnymi politowania.

Ks. Tomasz Lis

Święto świętych Cyryla i Metodego - patronów Europy

14 lutego Kościół wspomina dwóch patronów Europy - św. Konstantego, znanego bardziej pod imieniem Cyryl i św. Metodego, nazywanych powszechnie apostołami Słowiańszczyzny. Ojciec Święty Jan Paweł II dnia 31 grudnia 1980 r. ogłosił obu świętych współpatronami Europy, obok św. Benedykta, którego patronem Europy ogłosił papież Paweł VI.

Święty Cyryl

Konstanty był ostatnim z siedmiorga rodzeństwa. Przyszedł na świat w roku 826 lub 828. Obiecywano mu świetną karierę urzędniczą, ale wycofał się do klasztoru nad Bosforem, a potem na górę Olimp w Bitynii. Około 860 r. udał się na misję do Chazarów, w czasie której nauczył się języka hebrajskiego i syryjskiego. Nieco później przewodniczył misji wysłanej na Morawy. Pełen inicjatyw zabrał się tam do przekładania niektórych ksiąg liturgicznych i wówczas to obmyślił nowy rodzaj pisma, nazwany później glagolicą. Naraził się klerowi bawarskiemu i musiał przenieść się do Panonii. Stamtąd też wybrał się do Rzymu, gdzie uzyskał aprobatę Adriana II. Na Morawy już nie wrócił. W przeczcuciu swej bliskiej śmierci pozostał w Rzymie, gdzie wstąpił do jednego z klasztorów greckich. Przywdziawszy habit mnisi i przybrawszy imię zakonne Cyryl, zmarł na rękach swojego brata, św. Metodego 14 lutego 869 r. Papież Adrian (Hadrian) urządził Cyrylowi uroczysty pogrzeb. W 1974 r. papież Paweł VI w geście ekumenicznym kazał zwrócić Kościołowi prawosławnemu relikwie św. Cyryla. Przyjęły je bardzo uroczysto Saloniki i umieściły w nowo wystawionej świątyni ku czci św. Cyryla i św. Metodego.

Święty Metody

Metody (to imię zakonne; na chrzcie otrzymał imię Michał), starszy brat Konstantego urodził

się między rokiem 815 a 820 r. Ponieważ posiadał uzdolnienia wybitnie prawnicze, wstąpił na drogę kariery urzędniczej. Był rządcą w jednej z prowincji słowiańskiej, ale jego także szybko pociągnęło życie zakonne. Tęsknił za służbą Bożą w klasztorze. W 840 r. wstąpił w Bitynii do jednego z nich, który znajdował się w Olimpie. Tu właśnie przybrał imię Metody. Po krótkim czasie został przełożonym tego klasztoru. Około 855 r. znalazł się w tymże klasztorze również św. Cyryl. Od tego czasu dzielili wspólnie losy: jako misjonarze w ziemi Chazarów, a potem na Morawach i w Panonii. W 869 r., tuż po śmierci św. Cyryla, papież Adrian II konsekrował Metodego na arcybiskupa Moraw i Panonii i mianował go swoim legatem (wysłannikiem) dając mu wszelkie uprawnienia misyjne. Kiedy wrócił z Rzymu na Morawy zastał warunki zupełnie zmienione. Za przyczyną misjonarzy zachodnich obrządek łaciński wziął górę nad obrządkiem słowiańskim. W 870 r. biskupi niemieccy ściągali go podstępnie do Ratzbyonu pod pretekstem synodu. Tam go uwięziono. Św. Metody dwa lata (870-872) spędził w więzieniu w oplakanych warunkach. Dopiero energiczna akcja papieża Jana VIII przywróciła mu wolność.

Papież przyjął go bardzo życzliwie i potwierdził wszystkie dane mu wcześniej przywileje. Aby jednak uspokoić niemiecki kler papież dał Metodemu za sufragana bp. Wickingą, który miał urzędować w Nitrze.

W tym czasie doszło do pojednania Rzymu z Konstantynopolem. Św. Metody udał się do patriarchy Focjusza, by mu zdać sprawę ze swojej działalności. Został przyjęty przez cesarza uroczysto. Kiedy powracał, przyprowadził ze sobą liczny zastęp kapłanów. Złamany wiekiem i trudami odszedł do Pana 6 kwietnia 885 r. Nie wiemy gdzie go pochowano.

Kult świętych

Wielkich Apostołów Słowian w ostatnich dziesiątkach lat przypominali papieżom w swoich uroczystych wypowiedziach: Leon XIII, Pius XI, Jan XXIII, Paweł VI oraz Jan Paweł II, który podniósł ich wspomnienie dorocznie do rangi święta. 14 lutego 1981 r. Papież Jan Paweł II osobiście celebrował liturgię eucharystyczną w bazylice św. Klemensa, gdzie w dolnym kościele znajduje się grób św. Cyryla.

Świętych Cyryla i Metodego otaczał szczególnie kult w Polsce. Na ziemi śląskiej zachowała się stara pieśń, zaczynająca się od słów: Boże, coś raczył przed tysiącem laty. Najstarsze teksty liturgiczne związane z tymi świętymi spotykamy w Krakowie. Są to Brewiarz pochodzący z roku 1443 i Pansjonat pochodzący z przełomu XIII i XIV w.

Małgorzata Zalewska

Przedruk artykułu z *Niedzieli podlaskiej*
6/2003

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artykul/11969/nd/Patronowie-Europy>

Wiara i rozum – cd.

V. WYPOWIEDZI MAGISTERIUM KOŚCIOŁA W DZIEDZINIE FILOZOFII

Rozeznanie Magisterium jako diakonia prawdy

49. Kościół nie głosi żadnej własnej filozofii ani nie opowiada się oficjalnie po stronie jakiegoś wybranego kierunku filozoficznego, odrzucając inne⁵⁴. Ta powściągliwość znajduje istotne uzasadnienie w fakcie, że filozofia także wówczas gdy nawiązuje relacje z teologią musi posługiwać się własnymi metodami i przestrzegać własnych zasad; w przeciwnym razie zabrakłoby gwarancji, że pozostanie ona skierowana ku prawdzie i będzie do niej dążyć w sposób, który poddaje się kontroli rozumu. Filozofia, która nie postępowalaby w świetle rozumu, zgodnie z własnymi zasadami i specyficzną metodą, byłaby mało użyteczna. Głęboki fundament autonomii, jaką cieszy się filozofia, należy dostrzec w tym, że rozum jest ze swej natury zwrócony ku prawdzie, a ponadto został wyposażony w niezbędne środki, aby do niej dotrzeć. Jest oczywiste, że filozofia świadoma tej swojej «pierwotnej konstytucji» będzie respektować także wymogi i potwierdzenia znamienne dla prawdy objawionej.

Historia pokazuje jednak, że myśl filozoficzna, zwłaszcza nowożytna, nierzadko schodzi z właściwej drogi i popełnia błędy. Magisterium nie jest zobowiązane ani uprawnione do interwencji, które miałyby uzupełniać luki występujące w jakimś niedoskonałym wywodzie filozoficznym. Ma natomiast obowiązek interweniować zdecydowanie i jednoznacznie, gdy dyskusyjne tezy filozoficzne zagrażają właściwemu rozumieniu prawd objawionych oraz gdy szerzy się fałszywe i jednostronne teorie, które rozpowszechniają poważne błędy, naruszając prostotę i czystość wiary Ludu Bożego.

50. Magisterium Kościoła może zatem i powinno krytycznie oceniać — mocą swojego autorytetu i w świetle wiary — filozofie i poglądy, które sprzeciwiają się doktrynie chrześcijańskiej⁵⁵. Zadaniem **Magisterium jest przede wszystkim wskazywanie, jakie założenia i wnioski filozoficzne byłyby nie do pogodzenia z prawdą objawioną, a tym samym**

formułowanie wymogów, które należy stawiać filozofii z punktu widzenia wiary. Ponadto, ponieważ w procesie rozwoju wiedzy filozoficznej ukształtowały się różne szkoły myślenia, także ta wielość kierunków nakłada na Magisterium obowiązek wyrażania własnej opinii na temat zgodności lub niezgodności podstawowych koncepcji, którymi kierują się te szkoły, z wymogami stawianymi przez słowo Boże i refleksję teologiczną.

Kościół zobowiązany jest wskazywać, co w danym systemie filozoficznym może być niezgodne z wiarą, którą wyznaje. W istocie, wiele kwestii filozoficznych — takich jak zagadnienie Boga, człowieka i jego wolności oraz postępowania etycznego — stanowi bezpośrednio wyzwanie dla Kościoła, ponieważ dotyka prawdy objawionej, powierzonej jego opiece. Kiedy my, biskupi, dokonujemy takiego rozeznania, mamy być «świadkami prawdy», pełniącymi posługę pokorną, ale wytrwa-

► Ią, której wartość powinien docenić każdy filozof, gdyż jest ona oparciem dla *recta ratio*, to znaczący dla rozumu rozmyślającego właściwie o prawdzie.

51. Nie należy jednak pojmować tego rozeznania przede wszystkim w wymiarze negatywnym, jak gdyby zamiarem Magisterium było odrzucenie lub ograniczenie wszelkich możliwych form pośrednictwa. Przeciwnie, interwencje Magisterium mają przede wszystkim pobudzać, popierać i wspomagać myśl filozoficzną. Sami filozofowie zresztą najlepiej rozumieją potrzebę autokrytyki i sprostowania ewentualnych błędów oraz konieczność wyjścia poza zbyt ciasne granice, w jakich powstaje ich refleksja. Należy zwłaszcza pamiętać, że **istnieje tylko jedna prawda, choć wyraża się ona w formach, które noszą znamię historii, a ponadto są wytworem ludzkiego umysłu zranionego i osłabionego przez grzech. Wynika stąd, iż żadna filozofia historycznie ukształtowana nie może zasadnie twierdzić, że ujmuje całą prawdę ani że w pełni wyjaśnia rzeczywistość człowieka, świata oraz relacji człowieka z Bogiem.**

Ponadto, kiedy trwa dziś mnożenie się systemów, metod, pojęć i argumentów filozoficznych, nierzadko bardzo szczegółowych, narzuca się wielka potrzeba ich krytycznego rozeznania w świetle wiary. Przedsięwzięcie to jest niełatwe, skoro bowiem już samo określenie naturalnych i niezbywalnych zdolności rozumu, wraz z jego ograniczeniami konstytutywnymi i historycznymi, nastęrcza znaczne trudności, to tym bardziej problematyczne bywa czasem odróżnienie w poszczególnych propozycjach filozoficznych tego, co jest w nich cenne i owocne z punktu widzenia wiary, od treści błędnych i niebezpiecznych. Mimo to jednak Kościół wie, że «skarby mądrości i wiedzy są ukryte» w Chrystusie (Kol 2, 3); dlatego stara się przez swoje wypowiedzi pobudzić refleksję filozoficzną, aby nie zarzuciła drogi, która prowadzi do rozpoznania tajemnicy.

52. Nie tylko w ostatnim czasie Magisterium Kościoła zabiera głos, aby wyrazić swoją opinię na temat określonych doktryn filozoficznych. Wystarczy tu przypomnieć — tytułem przykładu — że w ciągu stuleci wypowiadało się na temat teorii głoszących preegzystencję dusz⁵⁶, a także różnych form bałwochwaltwa i zabobonnego ezoteryzmu, zawartych w doktrynach astrologicznych⁵⁷; na wspomnienie zasługują też bardziej systematyczne pisma wymierzone przeciw niektórym tezom facyńskiego awerroizmu, niezgodnym z wiarą chrześcijańską⁵⁸.

53. W swoich wypowiedziach Magisterium zajmowało się nie tyle poszczególnymi tezami filozoficznymi, co raczej niezbywalnością poznania racjonalnego — a więc w istocie rzeczy filozoficznego — dla refleksji nad wiarą. Sobór Watykański I, ujmując syntetycznie i potwierdzając w formie uroczystej nauczanie, które wcześniej stanowiło treść zwyczajnego i systematycznego Magisterium papieskiego skierowanego do wiernych, podkreślił, jak bardzo są nierozdzielne, a zarazem niesprowadzalne do siebie nawzajem, naturalne poznanie Boga i Objawienie, rozum i wiara.

Sobór wychodził z fundamentalnego założenia, stanowiącego podstawę samego Objawienia, iż musi być możliwe naturalne poznanie istnienia Boga, źródła i celu wszystkich rzeczy⁶³; kończył zaś uroczystym stwierdzeniem, przytoczonym już wcześniej: «Istnieją dwa porządki poznania, odrębne nie tylko ze względu na swą zasadę, ale także ze względu na przedmiot»⁶⁴. Należało zatem potwierdzić, wbrew wszelkim formom racjonalizmu, odrębność tajemnic wiary od zdobyczy filozofii oraz ich transcendencję i pierwszeństwo wobec tych ostatnich; z drugiej strony należało się przeciwstawić pokusom fideizmu i przypomnieć o jedności prawdy, a więc także o pozytywnym wkładzie, jaki poznanie racjonalne może i powinno wnieść w poznanie wiary: **«Chociaż jednak wiara jest ponad rozumem, nigdy nie może zaistnieć prawdziwa rozbieżność między wiarą a rozumem: ten sam Bóg, który objawia tajemnice i udziela wiary, rozniecił też w ludzkim umyśle światło rozumu, nie może zatem tenże Bóg wyprzeć się samego siebie ani też prawda nie może zaprzeczać prawdzie»⁶⁵.**

54. Także w naszym stuleciu Magisterium wielokrotnie zabierało głos na ten temat, przestrzegając przed pokusą racjonalizmu. Na tym tle należy umieścić wypowiedzi papieża św. Piusa X, który wskazywał, że modernizm opiera się na tezach filozoficznych stanowiących

przejaw fenomenalizmu, agnostycyzmu i immanentyzmu⁶⁶. Nie należy też zapominać o innym doniosłym zjawisku, a mianowicie o odrzuceniu przez stronę katolicką filozofii marksistowskiej i ateistycznego komunizmu⁶⁷.

Z kolei papież Pius XII wypowiedział się w Encyklice *Humani generis*, przestrzegając przed błędnymi poglądami opartymi na tezach ewolucjonizmu, egzystencjalizmu i historycyzmu. Tezy te — wyjaśniał — nie zostały wypracowane i nie były głoszone przez teologów, ale zrodziły się «poza owczarnią Chrystusa»⁶⁸; papież dodawał wszakże, że odchylenie tych nie należy po prostu odrzucić, ale raczej poddać je krytycznej ocenie: «Katolicy filozofowie i teologowie, których ważkim zadaniem jest obrona prawdy Boskiej i ludzkiej oraz zaszczepianie jej w umysłach ludzi, nie mogą ignorować ani lekceważyć owych poglądów, mniej lub bardziej schodzących z właściwej drogi. Przeciwnie, powinni je dobrze poznać, zarówno dlatego że nie można leczyć chorób, jeśli się ich najpierw dobrze nie poznało, jak i dlatego że nawet w fałszywych twierdzeniach kryje się czasem ziarno prawdy, a ponadto również błędy pobudzają nasz umysł do gorliwszego badania i zgłębiania pewnych prawd filozoficznych i teologicznych»⁶⁹.

*Fragmety Encykliki JP II
Ciąg dalszy w natępnym numerze Klimatów*

SPEKTAKL INSPIROWANY HISTORIA
ŚWIĘTEJ CUDZOŁOŹNICY

Magiori

19, 26, 27 LUTEGO 2022 ROKU
GODZ. 19.00
SALA KAMERALNA CENTRUM KULTURY
UL. KOLEGIACKA 3 WARSZAWA-WILANÓW
WSTĘP WOLNY*

VI Niedziela zwykła – 13 lutego 2022 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. W czwartek, 17 lutego o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego. Wszystkich członków Bractwa oraz osoby zainteresowane zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. W Wilanowskim Centrum Kultury odbędzie się wyjątkowy spektakl pt. MEGI przygotowany przez wspólnotę Przyjaciół Oblubieńca z naszej parafii. Opowiada on historię grzechu i nawrócenia, zainspirowaną życiorysem św. Marii Magdaleny – świętej cudzołżnicy. Zapraszamy na spektakle 26 i 27 lutego 2022 roku o godz. 19.00. Wstęp wolny, po wcześniejszym zgłoszeniu. Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej poświęconej temu wydarzeniu (megi.waw.pl) i na plakacie. Darmowe wejściówki można również odebrać w zakrystii.
4. Zachęcamy do przekazania 1% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępnił program do bezpłatnego rozliczenia podatku.
5. W tym tygodniu, w poniedziałek 14 lutego, święto św. Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa - patronów Europy. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
6. Zapraszamy po raz kolejny na kiermasz owoców, soków i przetworów owocowych. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnica w godzinach od 08.00. do 14.00.

**Rozlicz PIT
i przekaz 1% podatku
na parafialną „Fundację Ecclesia
Villanovensis”
– numer KRS: 0000331641**

Przeznacz Twój 1%

www.parafiawilanow.pl
Program do rozliczenia PIT
PIT-OP dla emerytów i rencistów.

Bractwo Adoracyjne

17 lutego 2022 r.

Msza święta o godz. 18.00

w intencji członków Bractwa Adoracyjnego, intencji powołań do Bractwa Adoracyjnego i w intencji księży pracujących w naszej parafii.

**Adoracja Najświętszego
Sakramentu
w Kaplicy św. Anny**

ŚRODA godz. od 7.30 – 21.00
CZWARTEK godz. od 7.30 – 24.00
PIĄTEK godz. od 7.30 – 19.00

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

13.02.-13.03.2022

*Maryi powierzajmy Bogu
osoby życia konsekrowanego,
aby w Piśmie świętym
odczytywały zamysły Boże
i o liczne powołania zakonne.*